

Denne side er maskinoversat [\[Link\]](#). Maskinoversættelser kan indeholde fejl, der potentielt gør teksten mindre klar og nøjagtig. Ombudsmanden påtager sig intet ansvar for eventuelle afvigelser. For de mest pålidelige oplysninger og den største retssikkerhed henvises der til originalversionen på engelsk, som der er linket til ovenfor. Læs mere i vores [sprog- og oversættelsespolitik](#) [\[Link\]](#).

Afgørelse i sag 1087/2009/(JMA)MHZ - Kommissionens undladelse af at reagere på en medlemsstats manglende anerkendelse af et dobbelt efternavn givet til en EU-borger

Afgørelse

Sag 1087/2009/(JMA)MHZ - Indledt den 04/06/2009 - Afgørelse af 11/11/2009

Klagerens søn er italiensk statsborger født i Nederlandene. Hans fødselsattest, der er udstedt af de hollandske myndigheder, registrerede ham med et dobbelt efternavn. De italienske myndigheder udstyrede ham med et pas, men anerkendte ikke det dobbelte efternavn. Klageren var af den opfattelse, at de italienske myndigheder overtrådte fællesskabslovgivningen ved at nægte at acceptere hans søns efternavn. I maj 2007 fremsendte han en klageformular til Kommissionen i medfør af artikel 226. Kommissionen registrerede ikke klagen. I februar 2009 fremsendte han klagen på ny. Kommissionen registrerede heller ikke klagen denne gang. Han rettede derfor henvendelse til Ombudsmanden, idet han hævdede, at Kommissionen havde undladt at registrere hans klage og indlede en undersøgelse, og han hævdede, at den burde gøre dette.

Ombudsmanden gennemførte en undersøgelse og bemærkede i sin afgørelse, at Kommissionen som svar på det brev, den modtog fra klageren i maj 2007, ikke gik videre med at registrere det som en klage, men i stedet udbad sig yderligere oplysninger, som klageren besvarede i februar 2008. På grundlag af disse nye oplysninger fandt Ombudsmanden, at Kommissionen skulle have været klar over, at klageren syntes at opfylde alle de krav, der er fastlagt i punkt 3 i dens meddelelse af 2002 om forbindelserne med klager i sager om overtrædelse af fællesskabsretten. Derfor burde klagerens brevveksling have været registreret som en klage. Hvis Kommissionen havde en anden opfattelse, burde den have underrettet klageren herom, men det undlod den at gøre. I betragtning af, at Kommissionen ændrede sin procedure, anden gang klageren fremsendte sin klage, var det Ombudsmandens opfattelse, at der ikke var noget belæg for yderligere undersøgelser af dette aspekt af sagen.

Ombudsmanden bemærkede, at Kommissionen i maj 2009 over for klageren havde

tilkendegivet, at den ville være villig til at se på sagen igen sammen med de italienske myndigheder, såfremt klageren ønskede dette. Eftersom Kommissionen erkendte, at klageren havde givet sit samtykke til denne fremgangsmåde, fremkom Ombudsmanden med en yderligere bemærkning, i hvilken han udtrykte tillid til, at Kommissionen straks ville kontakte de italienske myndigheder for at finde en løsning på klagerens problem.

BAGGRUNDEN FOR KLAGEN

1. Klageren er en EU-borger, hvis søn har erhvervet statsborgerskab i en anden EU-medlemsstat (land X). Barnet er født i en tredje EU-medlemsstat (land Y). Myndighederne i Y udstedte ham en fødselsattest, der registrerede ham med et dobbelt-tømt efternavn. I 2006 anmodede klageren X's generalkonsulat om udstedelse af et pas til hans søn på grundlag af Y-fødselsattesten. Det pas, der blev udstedt af konsulatet, respekterede imidlertid ikke indholdet af det officielle Y-certifikat og ændrede det oprindelige dobbelttømrede efternavn, der blev givet til barnet.
2. Klageren skrev flere gange til Kommissionen for at klage over, at X's myndigheder efter hans mening ikke havde respekteret hans søns rettigheder som EU-borger, og at de havde overtrådt EF-traktatens artikel 18 om fri bevægelighed.
3. Den 15. maj 2007 sendte klageren en skrivelse til Kommissionen ved hjælp af Kommissionens artikel 226-klageformular. Kommissionen registrerede ikke dette brev som en klage.
4. I februar 2009 sendte klageren endnu en klageskrivelse til Kommissionen vedrørende samme emne.
5. Som svar på sit andet klagebrev modtog klageren en kvittering for modtagelsen fra Kommissionens generalsekretær af 20. februar 2009 (referencenummer SG/CDC(2009)A/1501), men dette førte ikke til registrering af korrespondancen som en klage.
6. Da Kommissionen ikke registrerede sin klage, indgav klageren denne klage til Ombudsmanden.

KLAGEN

7. I klagen identificerede Ombudsmanden følgende påstand og påstand:

Klageren hævder, at Kommissionen undlod i) at registrere sin korrespondance som en overtrædelsesklage og ii) at indlede en undersøgelse af hans klage over, at myndighederne i land X overtrådte artikel 18 EF ved at ændre hans søns dobbeltforsømmede efternavn.

Klageren hævder, at Kommissionen bør registrere sin klage og indlede en undersøgelse af den.

UNDERSØGELSEN

8. Den 4. juni 2009 indledte Ombudsmanden en undersøgelse og sendte klagen til Kommissionen med anmodning om en udtalelse. Den 4. september 2009 fremsendte Kommissionen sin udtalelse, som derefter blev sendt til klageren med en opfordring til at fremsætte bemærkninger. Den 15. og 17. september 2009 fremsendte klageren sine bemærkninger til Kommissionens udtalelse.

OMBUDSMANDENS ANALYSE OG KONKLUSIONER

A. Kommissionens påståede undladelse af at registrere en klage og indlede en undersøgelse

Argumenter fremført for Ombudsmanden

9. Klageren hævdede, at som følge af de handlinger, som myndighederne i X, hans søn, der er unionsborger, ikke havde fået tildelt de rettigheder, som han er berettiget til i henhold til EF-traktatens artikel 18. Klageren fandt derfor, at myndighederne i X pålagde hans søn et andet efternavn end det, der var registreret i fødsels- og bopælsmedlemsstaten. Efter hans opfattelse er en sådan praksis til hinder for en borgers ret til at færdes og opholde sig frit inden for EU, således som Domstolen har anerkendt i sine domme i sag C-353/06, *Grunkin-Paul* [1] og C-148/02 *Garcia-Avello* [2]. I disse sager fastslog Domstolen, at statsborgere fra en medlemsstat, der har lovligt ophold på en anden medlemsstats område, kan påberåbe sig den ret, der er fastsat i artikel 12 EF og 17 EF, til ikke at blive udsat for forskelsbehandling på grundlag af nationalitet for så vidt angår reglerne for deres efternavn. Artikel 12 EF og 17 EF skal derfor fortolkes således, at de er til hinder for, at en medlemsstats administrative myndighed afslår at imødekomme en ansøgning om ændring af efternavn, der er indgivet på vegne af et mindreårigt barn, der har bopæl i denne stat, når barnet har dobbelt statsborgerskab i denne stat og i en anden medlemsstat, og ansøgningen har til formål at gøre det muligt for barnet at bære det efternavn, som det er berettiget til, i henhold til lovgivningen og traditionen i den anden medlemsstat.

10. Klageren bemærkede endvidere, at Kommissionen på trods af myndighederne i X's klare overtrædelse af fællesskabsretten undlod at registrere klagen. Efter hans opfattelse kunne Kommissionen, hvis der ikke var tilstrækkeligt grundlag for at indlede en undersøgelse, efter at have undersøgt klagen have afvist den og begrundet dens afbøjelse.

11. I sin udtalelse forklarede Kommissionen, at klageren ved e-mail af 15. maj 2007 sendte Kommissionen en første klage over myndighederne i X. Den 22. juni 2007 skrev Kommissionen til klageren efter at have gennemgået sagen. Det fremgik af de tilgængelige oplysninger, at

klagerens søn også var statsborger i et tredjeland (land Z). Kommissionen anmodede klageren om at fremlægge yderligere oplysninger med henblik på en eventuel undersøgelse af, om hans søn havde givet afkald på sit oprindelige statsborgerskab uden for EU, eller om han havde dobbelt Z-X-statsborgerskab. Kommissionen fandt, at disse oplysninger var nødvendige for at kunne træffe afgørelse om, hvorvidt klagen faktisk og retligt var begrundet. Kommissionen modtog intet svar på dens anmodning om oplysninger.

12. Den 22. januar 2008 skrev klageren til Kommissionen for at anmode om hans klage. Da Kommissionen var klar over, at han muligvis ikke havde modtaget sit svar af 22. juni 2007, sendte den den 22. februar 2008 endnu en kopi af sit brev til klagerens nye e-mail-adresse. Samme dag svarede klageren Kommissionen. Han undskyldte for sit sene svar og sagde, at han var flyttet uden for EU. Han forklarede også, at det var uklart, om hans søn stadig havde statsborgerskab i Z, men at barnet havde erhvervet X statsborgerskab ved fødslen.

13. Kommissionen bemærkede, at Kommissionen i forbindelse med sin generelle undersøgelse af medlemsstaternes gennemførelse af Domstolens afgørelse i *Garcia Avello* -sagen [3] fik kendskab til et cirkulære udstedt af indenrigsministeriet i land X i 2008. Alle myndigheder blev pålagt at overholde ovennævnte afgørelse. De fik detaljerede instruktioner om, hvordan de skulle gøre det. I tilfælde, hvor et barn har dobbelt statsborgerskab og har fået tildelt et efternavn i overensstemmelse med et andet lands lovgivning, blev X's myndigheder således pålagt at ændre deres praksis, som indtil da havde fastsat en automatisk berigtigelse af efternavnet.

14. Kommissionen forklarede, at klageren indgav sin klage igen den 19. februar og den 30. april 2009, og at dens tjenestegrene svarede den 29. maj 2009. I sit brev meddelte Kommissionen klageren, at det ovennævnte cirkulære fra X var bevis for, at de ansvarlige myndigheder var blevet pålagt at overholde Domstolens relevante retspraksis på dette område. Kommissionen fandt derfor ikke, at den var nødt til at træffe yderligere foranstaltninger. Kommissionen bemærkede, at det var i klagerens interesse at gøre brug af de klagemuligheder, der er til rådighed på nationalt plan. I lyset af den seneste udvikling, der er nævnt ovenfor, syntes det desuden sandsynligt, at myndighederne i X ville være i stand til at afhjælpe hans særlige sag.

15. Kommissionen konkluderede, at den i sit første svar til klageren havde anmodet ham om yderligere væsentlige oplysninger, som den ikke modtog. Kommissionen påpegede, at den for at afgøre, om en eventuel korrespondance skal registreres som en klage, skal danne sig et klart billede af sagens faktiske omstændigheder.

16. I sine bemærkninger understregede klageren, at Kommissionen ikke havde givet nogen gyldig begrundelse for ikke at registrere hans klage og foretage en undersøgelse. Han erkendte, at han ikke straks besvarede Kommissionens skrivelse af 22. juni 2007, men oplyste, at han gjorde det efter at være blevet underrettet herom, men at der ikke blev modtaget nogen reaktion fra Kommissionen.

Ombudsmandens vurdering

17. En af de grundlæggende opgaver for Kommissionen i dens rolle som "traktatens vogter" i henhold til EF-traktatens artikel 211 er at sikre, at fællesskabsretten anvendes korrekt i alle medlemsstater. I forbindelse med udførelsen af sin opgave undersøger Kommissionen mulige overtrædelser af fællesskabsretten, som den først og fremmest er blevet opmærksom på som følge af klager fra borgerne.

18. Hvis Kommissionen finder, at en medlemsstat har tilsidesat sine forpligtelser, giver artikel 226 EF den beføjelse til at indlede en traktatbrudsprocedure mod den pågældende medlemsstat og i givet fald indbringe sagen for EF-Domstolen.

19. De alvorlige følger af denne fremgangsmåde betyder, at den skal gennemføres under nøje overholdelse af de gældende materielle og processuelle regler, således at alle parter retigheder beskyttes.

20. Med hensyn til de procedureregler, som Kommissionen skal følge ved behandlingen af klager fra borgerne, bemærker Ombudsmanden, at de relevante kriterier er fastsat i et dokument med titlen "Meddelelse til Europa-Parlamentet og Den Europæiske Ombudsmand om forbindelserne med klageren i forbindelse med overtrædelser af fællesskabsretten" [4] ("meddelelsen") og i bilaget til standardklageformularen [5] .

21. I punkt 3 i ovennævnte meddelelse fastsættes det, at al korrespondance, der kan forventes at blive undersøgt som en klage, registreres i det centrale register over klager, der føres af Kommissionens generalsekretær. Registreringen af et brev som en klage sikrer, at den efterfølgende undersøgelse gennemføres med en række proceduremæssige garantier til fordel for klageren, som er fastsat i både meddelelsen og bilaget til standardklageformularen [6] .

22. Ifølge meddelelsens punkt 3 er den eneste omstændighed, at korrespondance ikke vil blive registreret som en klage, hvis en af undtagelserne i meddelelsens punkt 3 finder anvendelse. Disse undtagelser omfatter følgende: anonym korrespondance korrespondance, der ikke viser en adresse korrespondance, der ikke angiver, hvilken medlemsstat foranstaltningen skal henføres til korrespondance, der ikke indeholder en klage, der falder ind under fællesskabsrettens anvendelsesområde korrespondance, der fordømmer en privatpersons eller et privat organs handlinger eller undladelser (medmindre foranstaltningen eller klagen afslører offentlige myndigheders medvirken eller hævder, at de ikke har handlet som reaktion på disse handlinger eller undladelser) [7] .

23. Som anført i meddelelsens punkt 4 skal Kommissionen, hvis en skrivelse ikke betragtes som en klage, underrette ophavsmanden herom og angive en eller flere af de grunde, der er anført i punkt 3.

24. I lyset af ovenstående bemærker Ombudsmanden, at klageren ved to lejligheder indsendte stort set den samme korrespondance til Kommissionen: for det første i maj 2007 og igen i februar 2009. Selv om den samme klage blev indgivet ved hver lejlighed, var Kommissionens reaktion forskellig.

25. Som svar på klagerens korrespondance af 15. maj 2007 fortsatte Kommissionen ikke med at registrere den som en klage, men spurgte i stedet, om klagerens søn var statsborger i EU. Denne anmodning forekommer rimelig, da de ønskede oplysninger ikke blev fremlagt i den oprindelige klage og var nødvendige for at vurdere, om de faktiske omstændigheder i sagen udgjorde en klage, der var omfattet af fællesskabsretten, og dermed kunne registreres som en klage [8] .

25. Det er imidlertid ubestridt, at klageren den 22. februar 2008 besvarede Kommissionens anmodning og forklarede, at hans søn havde erhvervet X-statsborgerskab ved fødslen og derfor var EU-borger.

26. På grundlag af disse supplerende oplysninger burde Kommissionen have været klar over, at klagen syntes at opfylde alle betingelserne i meddelelsens punkt 3, og at klagerens korrespondance af 15. maj 2007 derfor burde have været registreret som en klage. Hvis Kommissionen fandt andet, burde den desuden have meddelt klageren, at hans korrespondance ikke ville blive registreret som en klage, og om årsagerne til den manglende registrering. Det har Kommissionen ikke gjort. Ombudsmanden er derfor af den opfattelse, at der synes at være *umiddelbare beviser for* fejl eller forsømmelser i dette tilfælde.

27. Ombudsmanden bemærker imidlertid, at da klageren indgav sin klage til Kommissionen igen den 19. februar og den 30. april 2009, rettede Kommissionen sin behandling af klagen. Ombudsmanden forstår, at Kommissionen den 29. maj 2009, da den besvarede den fornyede klage, forklarede, at den ikke havde registreret den fornyede klage, fordi den fandt, at de italienske myndigheder efter Domstolens relevante dom havde rettet deres adfærd med hensyn til lignende klager. Kommissionen underrettede i detaljer klageren om de foranstaltninger, som myndighederne i X allerede havde truffet for at afhjælpe problemet.

28. Kommissionen gav en gyldig begrundelse for ikke at registrere klagen og for ikke at indlede en traktatbrudsprocedure mod X.

29. I lyset af ovenstående finder Ombudsmanden, at der ikke er grundlag for yderligere undersøgelser af dette aspekt af sagen.

B. Anmodning om, at Kommissionen skal registrere klagerens klage

Argumenter fremført for Ombudsmanden

30. Klageren hævder, at Kommissionen bør registrere sin klage, som han indgav igen i 2009, og indlede en undersøgelse af den.

31. Kommissionen har gjort gældende, at dens tjenestegrene foretog en undersøgelse af den eksisterende situation i X. Den konkluderede, at X's retssystem efter ikrafttrædelsen af det cirkulære, som X's indenrigsministerium udstedte i 2008, nu udgør en løsning på klagerens

problem. Efter Kommissionens opfattelse ville det være mere hensigtsmæssigt, at klageren henvender sig til den ansvarlige lokale myndighed. Kommissionen anførte, at der ikke var nogen grund til at tro, at myndighederne i X ville afvise klagerens anmodning, når den nye lovgivning er trådt i kraft.

32. Kommissionen gav også udtryk for sin vilje til at forfølge sagen over for de ansvarlige nationale myndigheder, hvis klageren indvilligede i at oplyse sin identitet. Kommissionen erkendte, at klageren rent faktisk klart accepterede dette, da han indgav sin anden klage.

33. I sine bemærkninger understregede klageren, at hans klage vedrørte en klar overtrædelse af fællesskabsretten fra X's myndigheds side. Han insisterede derfor på, at Kommissionen i sin rolle som traktatens vogter skulle registrere sin klage. Han mente, at den pågældende medlemsstat manglede politisk vilje til at rette op på sagen, og at kun Kommissionen kunne tvinge den til at gøre det. Klageren gentog derfor sin påstand om, at hans klage skulle registreres og undersøges.

Ombudsmandens vurdering

34. I lyset af sine konklusioner i punkt 27 og 28 ovenfor mener Ombudsmanden, at klagerens påstand ikke kan opretholdes.

35. Ombudsmanden bemærker imidlertid, at Kommissionen i sit brev til klageren af 29. maj 2009 gav udtryk for sin vilje *til "at forfølge [klagerens] særlige sag med de [...] myndigheder [i X]"*. Ombudsmanden forstår derfor, at Kommissionen for så vidt angår klagerens specifikke sag var bekymret over, om ovennævnte lovgivningsmæssige foranstaltninger fra X var blevet gennemført korrekt. Ombudsmanden finder det relevant at bemærke, at klagerens fornyede klage blev indgivet til Kommissionen, efter at de relevante foranstaltninger var blevet indført af myndighederne i X.

36. Eftersom Kommissionen i sin udtalelse anerkendte, at klageren i sin klage af 19. februar og 30. april 2009 indvilligede i at oplyse sin identitet, er Ombudsmanden overbevist om, at Kommissionen straks vil kontakte myndighederne i X for at finde en løsning på klagerens problem. Hvis Kommissionen ikke handler som forventet, og hans søns problem ikke er tilstrækkeligt løst, kan klageren overveje at indgive en ny klage til Ombudsmanden.

37. På baggrund af ovenstående vil Ombudsmanden fremsætte en yderligere bemærkning nedenfor.

C. Konklusion

På grundlag af sin undersøgelse af denne klage afslutter Ombudsmanden den med følgende konklusion:

I betragtning af Kommissionens korrigerende foranstaltninger finder Ombudsmanden det ikke

nødvendigt at fortsætte yderligere undersøgelser af denne sag.

Klageren og formanden for Kommissionen vil blive underrettet om denne afgørelse.

YDERLIGERE BEMÆRKNINGER

Eftersom Kommissionen i sin udtalelse anerkendte, at klageren i sin klage af 19. februar og 30. april 2009 indvilligede i at oplyse sin identitet, er Ombudsmanden overbevist om, at Kommissionen straks vil kontakte myndighederne i X for at finde en løsning på klagerens problem. Hvis Kommissionen ikke handler som forventet, og hans søns problem ikke er tilstrækkeligt løst, kan klageren overveje at indgive en ny klage til Ombudsmanden.

P. Nikiforos DIAMANDOUROS

Udfærdiget i Strasbourg, den 11. november 2009

[1] Sag C-353/06, *Stefan Grunkin og Dorothee Regina Paul*, Sml. 2008 I, s. 07639.

[2] Sag C-148/02, *Carlos Garcia Avello mod Belgien*, Sml. 2003, s. I-11613.

[3] Jf. fodnote 2.

[4] Kom(2002) 141 endelig af 20.3.2002, EFT C 244/5.

[5] En medlemsstats manglende overholdelse af fællesskabsretten: standardformular for klager, der skal indgives til Europa-Kommissionen EFT C 119 af 30.4.1999, s. 5.

[6] Disse garantier omfatter følgende:

* Kommissionens Generalsekretariat udsteder en første bekræftelse af al korrespondance senest femten arbejdsdage efter modtagelsen.

* Korrespondance, der registreres som en klage, skal på ny anerkendes af generalsekretariatet senest en måned efter afsendelsen af den oprindelige bekræftelse. Denne bekræftelse skal angive klagens sagsnummer.

* Kommissionens tjenestegrene kontakter klagerne og underretter dem skriftligt efter hver kommissionsbeslutning om, hvilke skridt de har taget som svar på deres klage.

* Kommissionens tjenestegrene vil undersøge klager med henblik på at nå frem til en afgørelse

om at udstede en åbningsskrivelse eller at afslutte sagen senest et år efter datoen for registreringen af klagen.

* Hvis Kommissionens tjenestegrene agter at foreslå, at der ikke træffes yderligere foranstaltninger i forbindelse med en klage, underretter Kommissionen klageren herom i et brev med angivelse af grundene til, at den foreslår, at sagen afsluttes, og opfordrer klageren til at fremsætte eventuelle bemærkninger inden for en frist på fire uger.

[7] Bilag til Kommissionens meddelelse, punkt 3 ("Behandling af klager").

[8] Sag C-148/02, *Carlos Garcia Avello*, s. 22-28.